

Nr 89

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till godkännande av fördrag mellan Sverige och Australien om utlämning; given Stockholms slott den 23 mars 1973.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen ministern för utrikes ärendena hemställt.

GUSTAF ADOLF

KRISTER WICKMAN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett utlämningsfördrag mellan Sverige och Australien.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 23 mars 1973.

Närvarande: Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, MÖBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Ministern för utrikes ärendena anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om godkännande av ett i Stockholm den 20 mars 1973 undertecknat *fördrag mellan Sverige och Australien om utlämning* och anför.

Lagen (1957: 668) om utlämning för brott (utlämningslagen) innehåller bestämmelser om utlämning till främmande stat av den som där är misstänkt, tilltalad eller dömd för brott. Utlämning kan beslutas av Kungl. Maj:t och är oberoende av om Sverige ingått ett utlämningsavtal med den främmande staten. Detta hindrar dock inte att det i vissa fall kan vara ändamålsenligt att ingå sådana avtal.

Sålunda har Sverige tillträtt den i Paris den 13 december 1957 dagtecknade europeiska utlämningskonventionen (prop. 1958: 139). Övriga till konventionen anslutna stater är f. n. Cypern, Danmark, Finland, Grekland, Irland, Israel, Italien, Liechtenstein, Nederländerna, Norge, Schweiz, Turkiet och Österrike.

Härutöver har Sverige ingått vissa bilaterala utlämningsavtal. Genom ministeriell noteväxling med Belgien den 18 och den 22 maj 1951 har särskild överenskommelse träffats om att konventionen med denna stat av den 26 april 1870 och den därtill hörande deklARATIONEN av den 6 november 1877 skall gälla tills vidare (SFS 1870: 37 och 1877: 39, SÖ 1951: 31). Vidare har Sverige ingått bilaterala utlämningsavtal med Amerikas Förenta Stater (prop. 1962: 40) och Storbritannien (prop. 1963: 174).

Ett särskilt skäl för Sverige att sluta ett utlämningsavtal med en främmande stat är att denna kräver ett avtal som ett villkor för att utlämning skall komma till stånd i enskilda fall. Så är fallet i fråga om exempelvis Australien.

Efter förhandlingar i Canberra i februari 1972 undertecknades den 20 mars 1973 i Stockholm ett fördrag mellan Sverige och Australien om utlämning. Fördragstexten torde få fogas till protokollet i detta ären-

de som *bilaga*. I det följande lämnas en redogörelse för bestämmelserna i fördraget.

Enligt *art. I* punkt 1 åtar sig vardera fördragsslutande parten att i enlighet med bestämmelserna i fördraget till den andra fördragsslutande parten utlämna varje person som påträffas på den förstnämnda fördragsslutande partens område och som har anklagats av behörig myndighet eller dömts för brott mot den andra fördragsslutande partens lag, vare sig brottet har begåtts inom eller utom denna parts område. Utlämningen skall dock enligt punkt 2 kunna vägras för brott som har begåtts på den anmodade statens område. Sverige kan således i enlighet med 3 § första stycket utlämningslagen vägra utlämning för brott som begåtts i Sverige.

I 3 § andra stycket utlämningslagen finns ett särskilt undantag från regeln att utlämning inte skall beviljas för brott om begåtts i Sverige. Undantaget gäller sådan ämbets- eller tjänsteman hos främmande stat som också är medborgare i samma stat. En sådan ämbets- eller tjänsteman kan utlämnas från Sverige även för brott som förövats i Sverige. Ett motsvarande undantag har intagits i *art. I* punkt 2 i fördraget.

Art. II punkt 1 innehåller en uppräkningslista av de brott som är utlämningsbara. Från svensk sida har det inte ansetts nödvändigt eller önskvärt att i fördraget göra en uppräkningslista av detta slag, men från australisk sida har detta framställt som väsentligt. Uppräkningen är i huvudsak grundad på bestämmelser i australisk lag, och det kan inte undvikas att den i vissa hänseenden är främmande för svensk systematik. När det i den praktiska tillämpningen gäller att avgöra om ett brott faller under fördraget, får hänsyn tas till båda de aktuella rättssystemen. Avgörande blir alltså om det faktiska handlandet enligt såväl svensk som australisk rätt är att hänföra till någon av de uppräknade brottstyperna.

I *art. II* punkt 2 föreskrivs att utlämning skall beviljas endast för brott som dels i den ansökande staten är belagt med ett högsta straff som inte är mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under en tid som överstiger ett år, dels i den anmodade staten är belagt med eller, om det hade begåtts där under liknande omständigheter, skulle ha kunnat medföra ett högsta straff som inte är mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under en tid som överstiger ett år. Bestämmelsen svarar väl mot 4 § utlämningslagen, vari stadgas att utlämning får beviljas endast för gärning som motsvarar brott, för vilket enligt svensk lag är stadgat fängelse i mer än ett år.

Utlämning skall enligt *art. II* punkt 3 i fördraget också beviljas för annat brott som enligt båda de fördragsslutande parternas lagstiftning är sådant att utlämning kan beviljas därför. Härigenom möjliggörs ett hänsynstagande till eventuella framtida ändringar i australisk eller svensk lag. Skulle exempelvis australisk lag ändras så att även vissa andra brottstyper blir utlämningsbara och är dessa brottstyper utläm-

ningsbara enligt svensk lag, kommer utlämning för sådana brott att kunna ske, trots att de inte faller in under någon av de brottstyper som uppräknas i punkt 1 av art. II i fördraget.

Enligt art. III punkt 1 skall en person inte utlämnas för brott av politisk karaktär eller för brott som är förknippat med ett brott av politisk karaktär. Bestämmelsen överensstämmer med 6 § utlämningslagen som förbjuder utlämning för politiska brott.

Ett annat skäl att vägra utlämning är enligt art. III punkt 1, att den anmodade staten har grundad anledning antaga att utlämningsframställningen gjorts i avsikt att åtala eller straffa personen på grund av hans ras, religion, nationalitet eller politiska uppfattning eller att hans belägenhet kan försvåras på någon av dessa grunder. Detta undantag från skyldigheten att utlämna svarar mot 7 § utlämningslagen som förbjuder utlämning framför allt i fall då den person vars utlämning begärs löper risk att i den främmande staten utsättas för svår förföljelse.

I art. III punkt 2 görs förtydligandet att ett brott mot lagstiftningen om folkmord inte skall betraktas som ett brott av politisk karaktär eller som ett brott förknippat med ett brott av politisk karaktär. Bestämmelserna stämmer med art. VII i den av Sverige biträdade konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord (prop. 1952: 71).

Enligt art. IV punkt 1 får vardera fördragsslutande parten vägra att utlämna sina egna medborgare, varjämte Australien enligt punkt 2 får vägra att utlämna person som står under australiskt beskydd. För Sveriges vidkommande gäller enligt 2 § utlämningslagen att svensk medborgare inte får utlämnas. Under förhandlingarna framfördes från svensk sida förslaget, att Sverige med hänsyn till den nära samhörigheten mellan de nordiska länderna skulle få vägra utlämning även av dansk, finsk, isländsk och norsk medborgare. Det visade sig emellertid inte möjligt att få gehör för detta önskemål.

Art. V i fördraget innehåller en rad undantag från utlämningsplikten. Utlämning kan sålunda vägras för militära brott. Ett motsvarande undantag finns i 5 § utlämningslagen.

Vidare kan enligt art. V utlämning vägras när den person vars utlämning begärs kan komma att ställas inför extraordinär domstol eller när hans utlämning begärts för att han skall avtjäna ett straff som ådömts honom av sådan domstol. Enligt 12 § första stycket 3. utlämningslagen skall vid beviljande av utlämning i förekommande fall uppställas som villkor att den som utlämnas inte får åtalas vid extraordinär domstol. Undantag kan dock medges av Kungl. Maj:t om det finnes förenligt med rättssäkerheten.

Ett annat skäl att vägra utlämning är enligt art. V i fördraget att den anmodade staten finner det, med beaktande även av brottets art och den ansökande statens intressen, vara oförenligt med humanitetens krav att utlämna den person vars utlämning begärs med hänsyn till hans

ålder eller hälsotillstånd eller av annan liknande anledning. Genom denna bestämmelse blir det möjligt för Sverige att iakttaga förbudet i 8 § utlämningslagen mot utlämning som strider mot humanitetens krav.

Om den person vars utlämning begärs redan har blivit föremål för rättsliga åtgärder på den anmodade statens område eller i en tredje stat för den handling eller underlåtenhet som utgör det brott för vilket utlämning begärs, är en fördragsslutande part enligt art. V också berättigad att vägra utlämning. I Sverige gäller härvidlag enligt 10 § utlämningslagen att utlämning inte får äga rum, om den person vars utlämning begärs redan är åtalad i Sverige för det uppgivna brottet eller om det i Sverige har meddelats dom eller beslut om eftergift av åtal beträffande detta brott.

Är brottet preskriberat enligt antingen den ansökande eller den anmodade statens lag, är detta enligt art. V ett godtagbart skäl för att vägra utlämning. Det kan därvid nämnas att enligt 10 § utlämningslagen utlämning inte får beviljas, om straff för brottet skulle vara förfallet enligt svensk lag.

Enligt 9 § andra stycket utlämningslagen gäller i princip att framställning om utlämning av person, som är häktad i den främmande staten, får bifallas endast om det finns sannolika skäl att han har begått gärningen. Enligt 9 § tredje stycket kan dock genom överenskommelse med främmande stat bestämmas, att i förhållande till den staten ett beslut om häktning skall godtagas, om det inte i särskilt fall framgår att beslutet är uppenbart oriktigt. Det kan nämnas att art. V i fördraget för dessa fall ger Sverige rätt att pröva om bevisningen mot personen i fråga är tillräckligt stark. Det sägs nämligen beträffande den som är anklagad för brott, att utlämning får vägras, om bevisningen mot honom inte skulle enligt den anmodade statens lag ha medgivit att åtal väckts mot honom, om den handling eller underlåtenhet som utgjorde brottet hade företagits på den anmodade statens område.

Vissa särregler gäller i fråga om utlämning av den som redan har dömts för brottet. Utlämningen kan därvid enligt art. V i fördraget vägras, om straffet var mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under fyra månader. Bestämmelsen har sin motsvarighet i 4 § utlämningslagen, enligt vilken utlämning av redan dömd person får beviljas endast om påföljden utgör minst frihetsstraff i fyra månader eller annat omhändertagande på anstalt under motsvarande tid.

I 9 § första stycket utlämningslagen stadgas att utlämning av dömd person kan ske endast om domen stöddes av utredningen och inte heller eljest föranleder allvarlig erinran. Enligt 9 § tredje stycket får dock genom överenskommelse med främmande stat bestämmas att i förhållande till den staten fällande dom skall godtagas, om det inte i särskilt fall framgår att domslutet är uppenbart oriktigt. Även art. V i fördraget gör ett undantag från skyldigheten att utlämna i fall då den anmodade staten anser den fällande domen vara oriktig.

Med hänsyn till svensk rättsuppfattning är det väsentligt att en person som utlämnas från Sverige inte straffas med döden i den främmande staten. Enligt 12 § första stycket 4. utlämningslagen skall vid behov som villkor för utlämning anges att den som utlämnas inte får straffas med döden. Det kan emellertid för en stat som tillämpar dödsstraff vara förenat med konstitutionella eller andra svårigheter att i ett särskilt fall åtaga sig att inte tillämpa dödsstraff. Föreligger inte tillfredsställande garantier för att dödsstraff inte kommer till användning, återstår på svensk sida endast möjligheten att vägra utlämning. Möjlighet till sådan vägran föreligger enligt *art. VI* i fördraget. Enligt denna artikel kan utlämning av en person vägras, om enligt den ansökande statens lag ett brott för vilket hans utlämning begärs eller annat brott för vilket han efter särskilt medgivande får åtalas är belagt med dödsstraff men den anmodade statens lag inte föreskriver dödsstraff i motsvarande fall.

Framställning om utlämning skall enligt *art. VII* punkt 1 i fördraget göras skriftligt. I punkt 2 anges vilka handlingar som skall åtfölja framställningen. *Art. VIII* innehåller bestämmelser om legalisering av handlingar. Regler för inhämtande av kompletterande bevisning eller upplysningar lämnas i *art. IX*.

Föreligger samtidigt två eller flera utlämningsframställningar beträffande samma person, får den anmodade staten enligt *art. X* bestämma till vilken av de berörda staterna som utlämning skall ske. Bestämmelsen överensstämmer med 13 § utlämningslagen.

Enligt *art. XI* i fördraget får den anmodade staten uppskjuta utlämningen av en person för att vidtaga rättsliga åtgärder mot honom eller för att låta honom avtjäna ett straff för ett annat brott än det som utgörs av den handling eller underlåtenhet för vilken hans utlämning begärs. I Sverige har bestämmelsen sin motsvarighet i 11 § första stycket utlämningslagen, vari föreskrivs att den som här i riket är åtalad för annat brott, för vilket är stadgat fängelse, eller som enligt dom mot honom skall undergå fängelse eller eljest omhändertagas på anstalt, inte får utlämnas så länge hindret består. Detsamma gäller, om förundersökning har inletts för sådant brott.

I *art. XII* anges vissa villkor som den ansökande staten måste uppfylla när utlämning beviljas. Det första villkoret avser det speciella fallet att det brott för vilket utlämning beviljas utgör både ett militärt brott och ett annat brott mot den anmodade statens lag. I ett sådant fall skall rättsliga åtgärder inte vidtagas mot den utlämnade personen för det militära brottet. Bestämmelsen överensstämmer med reglerna i 5 och 12 §§ utlämningslagen, enligt vilka utlämning visserligen får ske för handling som utgör såväl militärt som annat brott men endast under förutsättning att den utlämnade personen inte straffas för det militära brottet.

Enligt *art. XII* skall den ansökande staten också tillse att den utlämnade personen inte, såvida han inte begår ett nytt brott, hindras att

lämna den ansökande staten under en tid av 45 dagar efter avslutat rättsligt förfarande eller efter avslutad straffverkställighet. Bestämmelsen svarar mot 12 § första stycket 2. utlämningslagen.

Förfarandet vid verkställighet av utlämningsbeslut regleras av *art. XIII* i fördraget. *Art. XIV* innehåller vissa regler om överlämnande av egendom som är av betydelse som bevismedel.

Art. XV innehåller den viktiga regeln att den person som utlämnas inte utan särskilt medgivande får åtalas för annan gärning än den för vilken han utlämnats. Detta hinder för åtal bortfaller dock, om den utlämnade personen under en tid av 45 dagar underlåtit att lämna den ansökande staten, fastän han haft möjlighet att göra detta, eller om han lämnat den ansökande staten och sedan återvänt dit. I utlämningslagen finns motsvarande bestämmelse i 12 § första stycket 1.

I *art. XVI* regleras förfarandet när utlämning vägras. Bestämmelser om provisoriskt anhållande i avbidan på utlämningsansökan finns i *art. XVII*.

Om utlämning sker från tredje land till en fördragsslutande part, kan undantagsvis fråga uppkomma om transitering av den som skall utlämnas genom den andra fördragsslutande partens område. Det förfarande som därvid skall tillämpas regleras i *art. XVIII*.

Art. XIX och *art. XX* innehåller vissa procedurregler och i *art. XXI* behandlas frågan vem som skall bära kostnaderna för utlämning. *Art. XXII* innehåller en definition av vad som enligt fördraget skall förstås med "en fördragsslutande parts område". I *art. XXIII* anges att fördraget inte skall tillämpas retroaktivt.

Enligt slutbestämmelserna i *art. XXIV* skall fördraget träda i kraft 30 dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna utväxlar noter med ömsesidiga underrättelser om att de konstitutionella och andra krav som gäller för fördragets ikraftträdande har uppfyllts. Fördraget kan uppsägas med iakttagande av en uppsägningstid om 180 dagar.

Av vad jag nu har sagt framgår att fördraget väl stämmer överens med bestämmelserna i utlämningslagen och att Sverige därför kan tillträda fördraget utan att någon ändring vidtas i gällande svensk lag.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, efter samråd med chefen för justitiedepartementet, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att godkänna det i Stockholm den 20 mars 1973 undertecknade fördraget mellan Sverige och Australien om utlämning.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

FÖRDRAG
mellan Sverige och Australien om utlämning

Sverige och Australien,
SOM ÖNSKAR reglera utlämningen av
personer som är anklagade eller dömda för
brott,
HAR ÖVERENSKOMMIT om följande.

Artikel I

1. Vardera fördragsslutande parten åtar sig att i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag till den andra fördragsslutande parten utlämna varje person som påträffas på den förstnämnda fördragsslutande partens område och som har anklagats av behörig myndighet eller dömts för brott mot den andra fördragsslutande partens lag, vare sig brottet har begåtts inom eller utom denna parts område.

2. Utlämning kan vägras för brott som har begåtts på den anmodade statens område. Om brottet har begåtts på detta område av någon som är ämbets- eller tjänsteman hos den ansökande staten och tillika medborgare i denna stat, skall dock den anmodade staten i enlighet med sin lag utlämna den vars utlämning har begärts, såvida den ej finner det lämpligt att icke utlämna honom.

Artikel II

1. Med iakttagande av bestämmelserna i denna artikel skall utlämning medges endast för följande brott:

- I. Uppsåttligt mord, mord.
- II. Dråp.
- III. Brott mot lagstiftningen om folk-mord.
- IV. Olaga fosterfördrivning.
- V. Uppsåttlig grov misshandel.
- VI. Misshandel som orsakat kroppsskada.
- VII. Våldtäkt.
- VIII. Otukt med kvinna.
- IX. Sedlighetsbrott.

TREATY
between Sweden and Australia concerning
extradition

Sweden and Australia,
DESIRING to make provision for the ex-
tradition of persons charged with or con-
victed of offences,
HAVE AGREED as follows:

Article I

1. Each Contracting Party undertakes to extradite to the other Contracting Party, subject to the provisions of this Treaty, any person found in its territory who is charged by a competent authority with, or has been convicted of, an offence against the law of the other Contracting Party, whether committed within or outside the territory of that Party.

2. Extradition may be refused for an offence committed within the territory of the requested State, but if the offence has been committed within that territory by an officer or employee of the requesting State who is a national of the requesting State, the requested State shall, subject to its law, extradite the person sought unless it considers it proper not to do so.

Article II

1. Subject to the provisions of this Article, extradition shall be granted only in respect of the following offences:—

- (i) Wilful murder; murder.
- (ii) Manslaughter.
- (iii) An offence against the law relating to genocide.
- (iv) Illegal abortion.
- (v) Maliciously or wilfully wounding or inflicting serious bodily harm.
- (vi) Assault causing actual bodily harm.
- (vii) Rape.
- (viii) Unlawful sexual intercourse with a female.
- (ix) Indecent assault.

X. Brott mot lagstiftningen om förbud mot handel med människor och mot utnyttjande av annans prostitution.

XI. Tvegifte.

XII. Bortförande av person, olaga frihetsberövande, slavhandel.

XIII. Bortförande, övergivande, utsättande eller olagligt kvarhållande av barn.

XIV. Bestickning och tagande av muta.

XV. Mened, anstiftan av mened, stämpling för att påverka behandlingen av rättsak.

XVI. Mordbrand.

XVII. Brott avseende förfalskade penningar.

XVIII. Brott mot lagstiftningen om förfälskning eller utgivande av det som är förfälskat.

XIX. Stöld, förskingring, trolöshetsbrott, bokföringsbrott, åtkomst av egendom eller materiell fördel genom vilseledande, häleri, annat brott som innefattar bedrägeri.

XX. Inbrott.

XXI. Rån.

XXII. Utpressning genom hot eller missbruk av myndighet.

XXIII. Brott mot lagstiftningen om konkurs eller insolvens.

XXIV. Uppsåtlig skadegörelse.

XXV. Handling med syfte att äventyra säkerheten för personer som färdas med järnväg, fordon, fartyg eller luftfartyg eller att utsätta järnväg, fordon, fartyg eller luftfartyg för fara eller skada.

XXVI. Sjöroveri.

XXVII. Olaglig handling riktad mot fartygsbefälhavares myndighet.

XXVIII. Olaga besittningstagande av eller olaga utövning av kontroll över luftfartyg genom våld, hot om våld eller hot av annat slag.

XXIX. Brott mot lagstiftningen om farliga droger, narkotiska eller psykotropa ämnen.

XXX. Medhjälp till brott som anges i detta moment, motverkande av gripande av eller av åtal mot person som har begått sådant brott, försök eller stämpling till sådant brott.

(x) An offence against the law relating to the suppression of the traffic in persons and of the exploitation of the prostitution of others.

(xi) Bigamy.

(xii) Kidnapping; abduction; false imprisonment; dealing in slaves.

(xiii) Stealing, abandoning, exposing or unlawfully detaining a child.

(xiv) Bribery.

(xv) Perjury; subornation of perjury; conspiring to defeat the course of justice.

(xvi) Arson.

(xvii) An offence relating to counterfeit currency.

(xviii) An offence against the law relating to forgery or uttering what is forged.

(xix) Stealing; embezzlement; fraudulent conversion; false accounting; obtaining property or pecuniary advantage by deception; receiving stolen property; any other offence involving fraud.

(xx) Burglary; housebreaking.

(xxi) Robbery.

(xxii) Blackmail or extortion by means of threats or by abuse of authority.

(xxiii) An offence against the law relating to bankruptcy or insolvency.

(xxiv) Maliciously or wilfully damaging property.

(xxv) An act done with the intention of endangering the safety of persons travelling on a railway, vehicle, vessel or aircraft or of endangering or damaging a railway, vehicle, vessel or aircraft.

(xxvi) Piracy.

(xxvii) An unlawful act against the authority of the master of a vessel.

(xxviii) Unlawful seizure, or unlawful exercise of control, of an aircraft, by force or threat of force or by any other form of intimidation.

(xxix) An offence against the law relating to dangerous drugs, narcotics or psychotropic substances.

(xxx) Participating in the commission of, impeding the arrest or prosecution of a person who has committed, or attempting or conspiring to commit, an offence described in this paragraph.

2. Utlämning skall endast beviljas för handling eller underlåtenhet utgörande brott som avses i moment 1 av denna artikel, om

a) brottet i den ansökande staten är belagt med ett högsta straff som icke är mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under en tid som överstiger ett år, och

b) brottet i den anmodade staten är belagt med eller, om det hade begåtts där under liknande omständigheter, skulle ha kunnat medföra ett högsta straff som icke är mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under en tid som överstiger ett år.

3. Utlämning skall också beviljas för annat brott som enligt båda de fördragsslutande parternas lagstiftning är sådant att utlämning kan beviljas därför.

Artikel III

1. En person skall icke utlämnas, om

a) det brott, för vilket utlämning begäres, av den anmodade staten betraktas som ett brott av politisk karaktär eller som ett brott förknippat med ett brott av politisk karaktär, eller

b) den anmodade staten har grundad anledning antaga att utlämningsframställningen gjorts i avsikt att åtala eller straffa personen på grund av hans ras, religion, nationalitet eller politiska uppfattning eller att hans belägenhet kan försvåras på någon av dessa grunder.

2. Ett brott mot lagstiftningen om folk-mord skall icke betraktas som ett brott av politisk karaktär eller som ett brott förknippat med ett brott av politisk karaktär.

Artikel IV

1. Vardera fördragsslutande parten får vägra att utlämna sina egna medborgare.

2. Australien får vägra att utlämna person som står under australiskt beskydd.

Artikel V

Utlämning får vägras, när

a) den handling eller underlåtenhet som utgör det brott för vilket utlämning begäres

2. Extradition shall only be granted for an act or omission constituting an offence referred to in paragraph 1 of this Article if —

(a) in the requesting State the offence is punishable by a maximum punishment that is not less severe than imprisonment or other deprivation of liberty for a period exceeding one year; and

(b) in the requested State the offence is, or if it had been committed there in similar circumstances would have been, punishable by a maximum punishment that is not less severe than imprisonment or other deprivation of liberty for a period exceeding one year.

3. Extradition shall also be granted in respect of any other offence that is, according to the laws of both Contracting Parties, one for which extradition may be granted.

Article III

1. A person shall not be extradited if —

(a) the offence for which his extradition is requested is regarded by the requested State as an offence of a political character or as an offence connected with an offence of a political character; or

(b) the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition was made for the purpose of prosecuting or punishing the person by reason of his race, religion, nationality or political opinions or that his position may be prejudiced for any of these reasons.

2. An offence against the law relating to genocide shall not be regarded as an offence of a political character or as an offence connected with an offence of a political character.

Article IV

1. Either Contracting Party may refuse to extradite its own nationals.

2. Australia may refuse to extradite an Australian protected person.

Article V

Extradition may be refused where —

(a) the act or omission constituting the offence for which extradition is requested

är av sådant slag att den enligt den anmodade statens lag utgör ett militärt brott,

b) den person vars utlämning begäres kan komma att ställas inför domstol eller annan judiciell myndighet som särskilt upprättats för att handlägga målet mot honom eller som endast för tillfället eller för undantagsförhållanden erhållit befogenhet att pröva sådant mål eller hans utlämning begärs för att han skall avtjäna ett straff som ådömts honom av en sådan domstol eller myndighet,

c) den anmodade staten finner det, med beaktande även av brottets art och den ansökande statens intressen, vara oförenligt med humanitetens krav att utlämna den person vars utlämning begäres med hänsyn till hans ålder eller hälsotillstånd eller av annan liknande anledning,

d) den person vars utlämning begäres redan har blivit föremål för rättsliga åtgärder på den anmodade statens område eller i en tredje stat för den handling eller underlåtenhet som utgör det brott för vilket utlämning begäres,

e) den person vars utlämning begäres enligt antingen den ansökande eller den anmodade statens lag på grund av preskription icke kan åtalas eller straffas för den handling eller underlåtenhet som utgör det brott för vilket utlämning begäres,

f) såvitt angår en person som är anklagad för brott, bevisningen mot honom icke skulle enligt den anmodade statens lag ha medgivit att åtal väckts mot honom, om den handling eller underlåtenhet som utgjorde brottet hade företagits på den anmodade statens område, eller

g) såvitt angår en person som dömts för brott,

i) det straff som utdömts på den ansökande statens område för det brott för vilket utlämning begäres var mindre strängt än fängelse eller annat frihetsberövande under fyra månader, eller

ii) den anmodade staten anser den fällande domen vara oriktig.

is of a kind that, under the law of the requested State, constitutes an offence against military law;

(b) the person whose extradition is requested is liable to be tried by a Court or Tribunal that is specially established for the purpose of trying his case or is only occasionally, or under exceptional circumstances, authorized to try such cases or his extradition is requested for the purpose of his serving a sentence imposed by such a Court or Tribunal;

(c) the requested State, while also taking into account the nature of the offence and the interests of the requesting State, considers it to be incompatible with the requirements of humane treatment to surrender the person whose extradition is requested in view of his age or state of health or for any similar reason;

(d) the person whose extradition is requested has already been proceeded against in the territory of the requested State or in a third State for the act or omission constituting the offence for which extradition is requested;

(e) the person whose extradition is requested is exempt from prosecution or punishment by lapse of time according to the law of the requesting State or the requested State in respect of the act or omission constituting the offence for which extradition is requested;

(f) in the case of a person charged with an offence—the evidence of criminality would not, according to the law of the requested State, have justified his being placed on trial if the act or omission constituting the offence had been committed in the territory of the requested State; or

(g) in the case of a person convicted of an offence —

(i) the sentence imposed in the territory of the requesting State for the offence for which extradition is requested was less severe than a sentence of imprisonment or any other form of deprivation of liberty for a period of four months; or

(ii) the conviction is regarded by the requested State as being unjustified.

Artikel VI

Utlämning av en person kan vägras, om enligt den ansökande statens lag ett brott för vilket hans utlämning begäres eller annat brott för vilket han kan berövas friheten eller ställas inför rätta enligt artikel XV är belagt med dödsstraff men den anmodade statens lag icke föreskriver dödsstraff i motsvarande fall.

Artikel VII

1. Framställning om utlämning av en person skall göras skriftligt.

2. Framställningen skall åtföljas

a) om personen är anklagad för brott, av ett vederbörligen legaliserat häkttningsbeslut och sådana vederbörligen legaliserade handlingar som enligt den lag som gäller på den del av den anmodade statens område där han påträffas skulle motivera att han anhölls och ställdes inför rätta, om den handling eller underlåtenhet som utgjorde brottet hade företagits på denna del av det berörda området,

b) om personen dömts för brott, av sådana vederbörligen legaliserade handlingar som utgör bevis om den fällande domen och om det straff som utdömts samt en förklaring om i vilken utsträckning straffet icke har verkställts,

c) av upplysningar om tid, plats och andra omständigheter rörande det brott för vilket utlämning begäres, i den mån sådana upplysningar icke lämnas i de handlingar som anges i a) eller b).

d) av ett exemplar av gällande lagbestämmelser om brottet, där sådana finnes, eller i annat fall av ett uttalande om de rättsregler som gäller för brottet samt i båda fallen av ett uttalande om det straff som kan ådömas för brottet, och

e) av upplysningar om personens nationalitet och hemvist samt av sådana vederbörligen legaliserade handlingar som är tillgängliga och erforderliga för att identifiera honom.

Artikel VIII

1. En handling som enligt artikel VII åtföljer en framställning om utlämning skall, om den är vederbörligen legaliserad, kunna

Article VI

Extradition of a person may be refused if, under the law of the requesting State, an offence for which his extradition is requested or any other offence for which he may be detained or tried under Article XV is punishable by death but the law of the requested State does not provide for the death penalty in a similar case.

Article VII

1. A request for the extradition of a person shall be in writing.

2. The request shall be accompanied—

(a) if the person is charged with an offence—by a warrant, duly authenticated, for his arrest and such duly authenticated documents as, according to the law in force in the part of the territory of the requested State in which he is found, would justify his arrest and trial if the act or omission constituting the offence had taken place in that part of that territory;

(b) if the person has been convicted of an offence—by such duly authenticated documents as prove the conviction and the sentence imposed, and a statement showing the extent to which the sentence has not been carried out;

(c) by information about the date, place and other details of the offence for which extradition is requested to the extent to which that information is not contained in the documents referred to in sub-paragraph (a) or sub-paragraph (b) of this paragraph;

(d) by a copy of the relevant provisions of the statute, if any, creating the offence or a statement of the relevant law as to the offence, as the case may be, and in either case a statement of the punishment that can be imposed for the offence; and

(e) by information as to the nationality and residence of the person and such duly authenticated documents as are available and necessary for his identification.

Article VIII

1. A document that, in accordance with Article VII, accompanies a request for extradition shall be admitted in evidence, if

åberopas som bevismedel i utlämningsförfarande på den anmodade statens område.

2. En handling är vederbörligen legaliserad i detta fördrags mening, om

a) såvitt avser ett häkttningsbeslut, detta är undertecknat, och såvitt avser annan handling, dennas äkthet är bestyrkt av en domare eller annan behörig myndighet i den ansökande staten, och

b) den är försedd med ämbetssigill tillhörande en medlem av den ansökande statens regering.

Artikel IX

1. Om den anmodade staten finner att den bevisning eller de upplysningar som lämnats till stöd för en framställning om utlämning av en person icke är tillräckliga för att uppfylla de krav som ställes av dess lag rörande utlämning, kan staten begära ytterligare bevisning eller upplysningar inom tid som staten anger.

2. Om den person vars utlämning begäres är berövad friheten och den ytterligare bevisning eller de ytterligare upplysningar som lämnats antingen icke är tillräckliga eller icke mottagits inom angiven tid, får personen försättas på fri fot.

3. När en person frigges enligt moment 2 i denna artikel, skall den anmodade staten underrätta den ansökande staten härom.

Artikel X

1. När framställning om utlämning av samma person mottages både från den ansökande staten och från en eller flera andra stater, skall den anmodade staten bestämma till vilken av dessa stater som personen skall utlämnas samt underrätta den ansökande staten om sitt beslut.

2. Vid bestämmande av till vilken stat en person skall utlämnas skall den anmodade staten ta hänsyn till alla omständigheter och särskilt till

a) brottens relativa svårhetsgrad, ifall framställningarna avser olika brott,

b) den plats eller de platser där brottet eller brotten begicks,

c) tidpunkterna för framställningarna,

duly authenticated, in any extradition proceedings in the territory of the requested State.

2. A document is duly authenticated for the purposes of this Treaty if—

(a) in the case of a warrant it is signed, and in any other case its authenticity is certified, by a Judge, Magistrate or other competent authority in the requesting State; and

(b) it is sealed with the official seal of a Minister of State of the requesting State.

Article IX

1. If the requested State considers that the evidence or information furnished in support of the request for the extradition of a person is not sufficient to fulfil the requirements of its law with respect to extradition, that State may request that additional evidence or information be furnished within such time as it specifies.

2. If the person whose extradition is requested is under arrest and the additional evidence or information furnished is not sufficient or is not received within the time specified, the person may be released from custody.

3. Where a person is released from custody in accordance with paragraph 2 of this Article, the requested State shall notify the requesting State accordingly.

Article X

1. Where requests are received from the requesting State and from one or more other States for the extradition of the one person, the requested State shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the requesting State of its decision.

2. In determining to which State a person is to be extradited, the requested State shall have regard to all the circumstances and, in particular, to—

(a) if the requests relate to different offences—the relative seriousness of the offences;

(b) the place or places where the offence was or the offences were committed;

(c) the respective dates of the requests;

- d) personens nationalitet,
- e) personens sedvanliga bosättningsort.

- (d) the nationality of the person; and
- (e) the ordinary place of residence of the person.

Artikel XI

Den anmodade staten får uppskjuta utlämningen av en person för att vidtaga rättsliga åtgärder mot honom eller för att låta honom avtjäna ett straff för ett annat brott än det som utgöres av den handling eller underlåtenhet för vilken hans utlämning begäres. När den anmodade staten sålunda uppskjuter en persons utlämning, skall den underrätta den ansökande staten härom.

Article XI

The requested State may postpone the extradition of a person in order to proceed against him, or so that he may serve a sentence, for an offence other than an offence constituted by an act or omission for which his extradition is requested and, where the requested State so postpones the extradition of a person, it shall advise the requesting State accordingly.

Artikel XII

När utlämning beviljas, skall den ansökande staten uppfylla följande villkor:

a) När den handling eller underlåtenhet för vilken utlämning beviljas är av sådant slag att den enligt den anmodade statens lag utgör både ett militärt brott och ett annat brott mot denna stats lag, skall rättsliga åtgärder icke vidtagas mot den utlämnade personen för det militära brottet; och

b) den utlämnade personen skall icke, såvida han icke begår ett nytt brott, hindras att lämna den ansökande staten under en tid av fyrtiofem dagar sedan det rättsliga förfarandet avslutats och han i förekommande fall avtjänat det straff som ådömts honom för det brott för vilket utlämning beviljades.

Article XII

Where extradition is granted, the requesting State shall comply with the following conditions:—

(a) where the act or omission for which extradition is granted is of a kind that, under the law of the requested State, constitutes both an offence against military law and another offence against the law of that State, the extradited person shall not be proceeded against for the offence against military law; and

(b) the extradited person shall not, unless he commits a new offence, be prevented from leaving the requesting State during a period of forty-five days after the completion of the legal proceedings, and the serving of any sentence that may have been imposed upon him, for the offence for which extradition was granted.

Artikel XIII

1. När utlämning av en person för ett brott beviljas, skall personen av behörig myndighet i den anmodade staten föras till den hamn eller flygplats på statens område varom överenskommelse träffas mellan denna stat och den ansökande staten.

2. Den ansökande staten skall bortföra personen från den anmodade statens område inom en sådan skälig tid som anges av sistnämnda stat. Om personen icke bortföres inom denna tid, kan den anmodade staten vägra att utlämna honom för samma brott.

3. Australien är icke skyldigt att utlämna en person förrän femton dagar förflutit från

Article XIII

1. Where extradition of a person for an offence is granted, the person shall be conveyed by the appropriate authorities of the requested State to a port or airport in the territory of that State agreed between that State and the requesting State.

2. The requesting State shall remove the person from the territory of the requested State within such reasonable period as the last-mentioned State specifies and, if the person is not removed within that period, the requested State may refuse to extradite him for the same offence.

3. Australia is not required to extradite a person before the expiration of fifteen days after—

a) den dag då domstol beslöt att han skulle utlämnas, eller

b) om habeas corpus-förfarande inletts, den dag då slutligt beslut meddelades av behörig domstol.

Artikel XIV

1. I den mån den anmodade statens lag tillåter det, skall egendom, som kan vara av betydelse som bevismedel rörande det brott för vilket en persons utlämning begärs eller som har förvärvats av denna person direkt eller indirekt som resultat av brottet, överlämnas tillsammans med personen vid dennes utlämning, om den ansökande staten begär det.

2. Egendom som sålunda överlämnas skall efter rättegången mot den utlämnade personen utan kostnad återställas till den anmodade staten, om denna stat begär det.

3. Denna artikel skall icke tillämpas så att den kränker någon persons rättigheter i fråga om viss egendom.

Artikel XV

1. Med beaktande av moment 3 i denna artikel skall en person som utlämnats enligt detta fördrag icke

a) på den ansökande statens område berövas friheten eller ställas inför rätta eller bli utsatt för annan inskränkning av sin personliga frihet för annat brott som begåtts före hans utlämning än

i) ett brott för vilket han utlämnats eller ett annat brott på vilket artikel II är tillämplig och för vilket han skulle kunna dömas efter bevisning av de faktiska omständigheter på vilka framställningen om hans utlämning var grundad, eller

ii) annat brott på vilket artikel II är tillämplig och beträffande vilket den anmodade staten medger att han berövas friheten, ställes inför rätta eller utsättes för en inskränkning av sin personliga frihet,

eller

b) berövas friheten i den ansökande staten för att utlämnas till en tredje stat, såvida icke den anmodade staten medger att han sålunda berövas friheten.

2. En begäran om den anmodade statens medgivande enligt denna artikel skall åt-

(a) the date on which he has been held judicially to be liable to extradition; or

(b) if proceedings for a writ of habeas corpus have been brought—the final decision of the competent court has been given.

Article XIV

1. To the extent that the law of the requested State permits, any property that may be material as evidence in proving the offence for which the extradition of a person is requested or that has been acquired by the person directly or indirectly as a result of the offence shall, if the requesting State so requests, be delivered up with the person on his surrender.

2. Any property so delivered up shall be returned to the requested State free of charge after the trial of the person surrendered if that State so requests.

3. This Article shall not be applied so as to prejudice the rights of any person in respect of any property.

Article XV

1. Subject to paragraph 3 of this Article, a person extradited under this Treaty shall not—

(a) be detained or tried, or be subjected to any other restriction of his personal liberty, in the territory of the requesting State for any offence committed before his extradition other than—

(i) an offence for which he was extradited or any other offence to which Article II applies of which he could be convicted upon proof of the facts upon which the request for his extradition was based; or

(ii) any other offence to which Article II applies in respect of which the requested State consents to his being so detained, tried or subjected to a restriction of his personal liberty; or

(b) be detained in the requesting State for the purpose of his being extradited to a third State unless the requested State consents to his being so detained.

2. A request for the consent of the requested State under this Article shall be

följas av sådana upplysningar och handlingar som kräves av denna stat.

3. Moment 1 i denna artikel är icke tillämpligt, om personen har haft tillfälle att lämna den ansökande staten under en tid av fyrtiofem dagar sedan det rättsliga förfarandet avslutats och han i förekommande fall avtjänat det straff som ådömts honom för det brott för vilket utlämning beviljades, eller om han har återvänt till den ansökande staten efter att ha lämnat den.

Artikel XVI

Om utlämning vägras helt eller i fråga om ett eller flera av de brott för vilka utlämning begärdes, skall den anmodade staten underrätta den ansökande staten så snart som möjligt om sin vägran och om skälen härför.

Artikel XVII

1. I brådskande fall får den ansökande staten begära att en person skall provisoriskt anhållas i avbidan på att framställning göres om hans utlämning.

2. Denna begäran skall åtföljas av

a) en förklaring att avsikt föreligger att begära personens utlämning.

b) en förklaring att ett beslut att häkta personen för att han påstås ha begått ett brott för vilket hans utlämning kan begäras enligt detta fördrag har utfärdats av behörig myndighet i den ansökande staten eller att personen har dömts för ett sådant brott på den ansökande statens område, och

c) i förekommande fall sådana ytterligare upplysningar som, enligt den lag som gäller på den del av den anmodade statens område där personen befinner sig eller misstänkes befinna sig, skulle göra det berättigat att antingen beröva honom friheten utan att utfärda ett häktningsbeslut eller utfärda ett beslut om hans häktning, om den handling eller underlåtenhet som utgör brottet hade företagits under liknande omständigheter på berörda del av ifrågavarande område.

3. Om en framställning om utlämning av en person som har anhållits efter en sådan begäran icke göres enligt detta fördrag inom

accompanied by such information and documents as are required by that State.

3. Paragraph 1 of this Article does not apply if the person has had an opportunity, throughout a period of forty-five days after the completion of legal proceedings, and serving of any sentence that may have been imposed upon him, for the offence for which extradition was granted, to leave the requesting State or if he has returned to that State after having left it.

Article XVI

If extradition is refused, or is refused in respect of one or more of the offences for which extradition was requested, the requested State shall inform the requesting State as soon as possible of the refusal and of the reasons for the refusal.

Article XVII

1. In case of urgency the requesting State may apply for the provisional arrest of a person pending the making of a request for the extradition of the person.

2. The application shall be accompanied by—

(a) a statement of intention to request the extradition of the person;

(b) a statement that a warrant for the arrest of the person for the alleged commission of an offence for which his extradition may be requested under this Treaty has been issued by a competent authority in the requesting State or that the person has been convicted of such an offence in the territory of the requesting State; and

(c) such further information, if any, as would, according to the law in force in the part of the territory of the requested State in which the person is, or is suspected of being, justify the arrest of the person without the issue of a warrant, or justify the issue of a warrant for the arrest of the person, if the act or omission constituting the offence had taken place in similar circumstances in that part of that territory.

3. If a request for the extradition of a person who has been arrested upon such an application is not made in accordance

en skälig tid efter det att personen anhölls, får denne försättas på fri fot. Ingenting i detta moment hindrar dock att ett fortsatt förfarande igångsättes för att få till stånd utlämning av ifrågavarande person, om en sådan framställning sedermera göres.

Artikel XVIII

1. När en person av en tredje stat skall utlämnas för brott till en fördragsslutande part genom den andra fördragsslutande partens område, skall förstnämnda fördragsslutande part hos den andra fördragsslutande parten begära tillstånd till transitering av personen i fråga genom dess område.

2. När en sådan begäran har mottagits, skall den andra fördragsslutande parten bifalla denna, såvida den icke finner att det föreligger skälig anledning att vägra bifall.

3. Tillstånd till transitering av en person innefattar tillstånd till att personen under transiteringen hålles i förvar av en person utsedd av den fördragsslutande part till vilken förstnämnda person skall utlämnas.

4. Den fördragsslutande part till vilken personen utlämnas skall gottgöra den andra fördragsslutande parten alla kostnader som sistnämnda part ådragit sig i samband med transiteringen.

Artikel XIX

1. Skriftväxling mellan de fördragsslutande parterna skall ske på diplomatisk väg.

2. Begäran enligt artikel XVII av detta fördrag kan också göras genom den internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol).

Artikel XX

Handling som enligt detta fördrag sändes av en fördragsslutande part till den andra fördragsslutande parten och som icke är avfattad på den andra fördragsslutande partens språk skall åtföljas av en översättning av handlingen till detta språk.

Artikel XXI

1. Den anmodade staten skall bära de kostnader den ådrar sig på sitt område för

with this Treaty within a reasonable time after the arrest of the person, the person may be set at liberty but nothing in this paragraph prevents the institution of further proceedings for the purpose of securing the extradition of the person if such a request is subsequently made.

Article XVIII

1. Where a person is to be extradited for an offence by a third State to a Contracting Party through the territory of the other Contracting Party, the first-mentioned Contracting Party shall request the other Contracting Party to permit the transit of that person through its territory.

2. Upon receipt of such a request the other Contracting Party shall grant the request unless it is satisfied that there are reasonable grounds for refusing to do so.

3. Permission for the transit of a person includes permission for the person to be held in custody during transit by a person nominated by the Contracting Party to which the first-mentioned person is to be extradited.

4. The Contracting Party to which the person is being extradited shall reimburse the other Contracting Party for any expense incurred by that other Contracting Party in connexion with the transit.

Article XIX

1. Communications between the Contracting Parties shall be conveyed through the diplomatic channel.

2. An application under Article XVII of this Treaty may also be made by means of the facilities of the International Criminal Police Organization.

Article XX

A document that is sent by a Contracting Party to the other Contracting Party in accordance with this Treaty and is not in the language of the other Contracting Party shall be accompanied by a translation of the document into that language.

Article XXI

1. The requested State shall bear the expenses incurred in its territory in the arrest

anhållandet av den person vars utlämning begäres, för varje rättsligt förfarande rörande ifrågavarande persons utlämning samt för hans hållande i häkte tills han överlämnas till en person som utsetts av den ansökande staten.

2. Den ansökande staten skall bära de kostnader som uppstår när personen bortföres från den anmodade statens område.

Artikel XXII

1. I detta fördrag förstås med en fördragsslutande parts område hela det område som står under partens jurisdiktion, häri inbegripet luftrummet över och territorialhavet utanför sådant område samt fartyg och luftfartyg som äges av parten eller som är registrerat på sådant område.

2. I detta fördrag skall området under Australiens jurisdiktion inbegripa de territorier för vilkas internationella förbindelser Australien är ansvarigt.

Artikel XXIII

Detta fördrag är tillämpligt på brott som påstås ha begåtts eller som har begåtts tidigast den dag då detta fördrag träder i kraft.

Artikel XXIV

1. Detta fördrag skall träda i kraft trettio dagar efter den dag då de fördragsslutande parterna utväxlar noter med ömsesidiga underrättelser om att de konstitutionella och andra krav som gäller för detta fördrags ikraftträdande har uppfyllts.

2. Vardera fördragsslutande parten kan när som helst bringa detta fördrag att upphöra genom skriftlig uppsägning. Fördraget skall upphöra att gälla på den etthundra-åttionde dagen efter den dag då uppsägning skedde.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, underskrivit detta fördrag.

SOM SKEDDE i två exemplar på svenska och engelska språken, vilka texter har lika vitsord, i Stockholm den tjugonde mars nittonhundrasjuttiotre.

of the person whose extradition is requested, in any legal proceedings relating to the extradition of the person and in the maintenance in custody of the person until he is surrendered to a person nominated by the requesting State.

2. The requesting State shall bear the expenses incurred in conveying the person from the territory of the requested State.

Article XXII

1. For the purposes of this Treaty, the territory of a Contracting Party means all the territory under the jurisdiction of that Party including the airspace over, and the territorial sea of, any such territory and any vessel or aircraft owned by that Party or registered in any such territory.

2. For the purposes of this Treaty, the territory under the jurisdiction of Australia includes the Territories for the international relations of which Australia is responsible.

Article XXIII

This Treaty applies to offences that are alleged to be committed, or are committed, on or after the day on which this Treaty enters into force.

Article XXIV

1. This Treaty shall come into force thirty days after the day on which the Contracting Parties exchange Notes notifying each other that their respective constitutional and other requirements necessary to give effect to this Treaty have been complied with.

2. Either Contracting Party may terminate this Treaty by notice in writing at any time and it shall cease to be in force on the one hundred and eightieth day after the day on which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE in duplicate in the English and Swedish languages, each text being equally authentic, at Stockholm on the twentieth day of March One thousand nine hundred and seventy-three.